

Hz. Resulüllah'ın (S.A.V.) cesaret ve şecaatine dair, kitabın birinci, biyografi kısmında, birçok örnek verilmişti. Burada sadece bir tanesini zikretmek maksada kâfidir. Bir aralık, Bizanslı Rumların Medine'yi zaptetmek için büyük bir ordu hazırlamakta olduğuna dair söylentiler dolaşmıştı. O sıralarda Medineli Müslümanlar geceleyin daima tetikte duruyorlardı. Bir gece çölden gürültüler işitildi. Müslümanlar evlerinden dışarıya fırladı. Bazıları mescitte toplandılar ve tehlikenin nasıl karşılanacağı hususunda Hz. Resulüllah'ın (S.A.V.) kendilerine talimat vermek üzere, mescide gelmesini beklediler. Çok geçmeden, gürültünün işitildiği istikametten Resulüllah'ın atla geri dönmekte olduğunu gördüler. Meğer daha ilk tehlike işareti verilir verilmez Hz. Resulüllah (S.A.V.) bir atın sırtına atlamış; halkın toplanıp hep birlikte yürüyüşe geçmelerini beklemeden, telâşa mahal var mı yok mu diye anlamak için, gürültünün geldiği tarafa doğru atını sürüp gitmiş; ve geri geldiğinde telâşa düşmeleri için sebep olmadığına dair teminat vererek evlerine dönmelerini ve rahat uyumalarını söylemişti (Buhari, Şecaat fil Harb faslı).